

Kedves Szülők!

Először is köszönöm Önöknek azt az együttműködést és fegyelmezettséget, mellyel a gyerekek reggeli érkezését és délutáni távozását nagyobb zökkenők nélkül sikerül megvalósítani.

Alig fejeztük be az előző, távoktatással kiegészült tanévet és múlt el a nyár, már-már kezdtünk egy kicsit fellélegezni a csillapodni látszó járványban, és elkezdtük – igaz, maszkban és távolságtartással – az új tanévet, máris újabb változásokkal kell szembenéznünk. Úgy tűnik, olyan időket élünk, amelyre igazán illik az ókori bölcs mondása, miszerint „Az egyetlen állandó a változás maga.” Olyan időket, amikor a gyerekeknek természetes, hogy a zárt térben maszkot kell hordani, és be kell tartani a másfél méter távolságot egymástól, hogy a kedvenc tanára arca előtt műanyag, átlátszó pajzs van, és megáll a kezük a levegőben az ölelés helyett.

Tervezünk, szervezünk, korrigálunk, újratervezünk nap, mint nap. Közben alkalmazkodunk a változó körülményekhez, érkeznek az újabb utasítások, segítő szándékú javaslatok, ajánlások, figyeljük a járvány alakulását, a számokat.

Óvodában, iskolában, kollégiumban, befogadó intézményekben dolgozunk. Gyerekeket, az Önök gyermekeit tanítjuk, neveljük, fejlesztjük. Arra törekszünk, hogy minden, a jelenlegi helyzetben biztonsággal megtartható terápiát biztosítsunk, ám a központi szabályozások ránk is kötelező jelleggel bírnak. Ilyen pl. az úszás elhalasztása, vagy a sport szakkörök átgondolása. Az úszás helyett más, mozgást, finommotorikát, szem-kéz koordinációt stb. fejlesztő foglalkozásokat tartunk majd, egyes sport szakköröket pedig, amíg lehet, a szabadban tartjuk meg, ahol betartható a kötelező távolságtartás.

Senkinek nem könnyű most sem, ahogy tavasszal sem volt az. Azon vagyunk, hogy az oktatást, fejlesztést a megszokott módon biztosítsuk a gyerekeknek, de megértésüket kérem, ha - esetleg - az egészség védelme most előtérbe kerül egyes terápiákkal szemben. Biztos vagyok benne, hogy ebben egyetértünk Önökkel.

Örülünk, és örülünk annak, hogy hosszú idő után az óvodában, iskolában, kollégiumban lehetünk, hogy találkozhatunk az integrált tanítványainkkal, a pedagógusokkal, egymással. Használjuk ki ezt az időt, de fogadjuk el, hogy most más idők járnak, és nem egészen úgy dolgozunk, ahogy korábban, a járvány előtt.

Az írás elején azt mondtam: köszönöm a fegyelmezettségüket, most azt mondom: továbbra is *kérem* ugyanezt. És kérem a türelmüket és megértésüket is, mert nem tudjuk hányszor, mikor és mit kell még majd változtatnunk azért, hogy folytathassuk a munkát. Nem cél az óvoda, az iskola vagy a kollégium bezárása, de ez csak akkor lehetséges, ha betartjuk közösen a szabályokat. A kollégáimnak, munkatársaimnak is vannak gyermekeik, szüleik, őket is család várja haza, ahogy Önök is várják a szeretteiket.

Vigyázzunk tehát egymásra, magunkra és erre tanítsuk és figyelmeztessük a gyerekeket is.

Mindenkinek jó egészséget, türelmet és nyugodt napokat kívánok!

Gyurina Éva

intézményvezető

